

jeg vil nævne, at det tør vel forudsættes, at Justitsministeriet ved Oprettelsen af denne ny Institution vil forsyne Politidirektøren med den fornødne Instruks, og at Justitsministeriet tillige vil finde Veje, ad hvilke Politidirektøren kan kontrolleres i hele denne ny Virksomhed. Naar det finder Sted, finder jeg ikke nogen som helst Betænkelighed ved at gaa ind paa denne Institution, og jeg kan derfor slutte mig til samtlige Ændringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget.

Knudsen: Naar man ser, at de Ændringsforslag, der ere stillede til det foreliggende Lovforslag, ere stillede af hele Udvalget, kunde man faa det Indtryk, at hele Udvalget havde været enigt om at anbefale dette Lovforslag til Fremme med disse Ændringer, men det fremgaar allerede af de Udtalelser, der ere faldne i Dag, ligesom det ogsaa fremgaar af Betænkningen, at Enigheden i Udvalget har ikke været saa ganske absolut. Der har været noget afvigende Meninger, ihvorvel de ikke ere komne frem i de stillede Ændringsforslag. Hvad jeg vil fremhæve, er den afvigende Mening, som den ærede Ordfører har fremsat i sin Betænkning, og som han ogsaa har fremsat i sine Udtalelser under Mødet i Dag. Den ærede Ordfører siger i Betænkningen, at der fra hans Side „har været rejst Betæneligheder ved at henlægge den paatænkte lettere Afgørelse af Sagerne til Politiet i Stedet for at lade den forblive under Retten.“ Endvidere siger han, at hans Bevæggrund hertil har været den, at „man dog ellers saa bestemt som muligt bør fastholde Adskillelsen mellem Administration og Domstol, og en Række af Afgørelser igennem Politiets Forelæg vil formentlig let kunne fremkalde den samme Uvilje hos Befolkningen som den, der tidligere var til Stede imod Afgørelser til Politiprotokollen.“ Altsaa, den ærede Ordfører har ikke saa ganske ringe Betænkelighed ved at gaa med til dette Forslag, og denne Betænkelighed er begrundet i det principielle Spørgsmaal, om Administrationen bør have en saadan Afgørelse i sine Hænder, eller om den skal henvises til Domstolene. Naar man nu ikke desto mindre gaar med til at fremme Lovforslaget med disse Ændringer, saa gaar man altsaa bort fra denne Adskillelse mellem Administration og Domstole, som vi allerede have, og lægger en hel Del Afgørelser over i Administrationens og Politiets Hænder. Det forekommer mig at være en ganske urigtig Vej at gaa. Det forekom-

mer mig, at naar der virkelig skal reformeres eller forandres paa dette Omraade, saa skulde man skille endnu mere ud fra Administrationen og lægge over til Domstolene, end der allerede er sket, og ikke henlægge Afgørelser til Administrationen, som nu ere henlagte under Domstolene. Det er efter min Formening en absolut Udvidelse af Politiets Myndighed, og jeg mener ikke, der er nogen Grund dertil. Nu siges der ganske vist, ligesom det gentagne Gange er fremhævet af den ærede Ordfører og ogsaa af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (O. Hansen), som nu sidst havde Ordet, at her jo ikke gives Politiet nogen egentlig Myndighed, navnlig kommer Politiet jo slet ikke ind paa Dommermyndigheden; men det, Politiet skal bestille, er kun, at det i al Fredelighed skal forelægge vedkommende det Spørgsmaal, om han vil afgøre Sagen med den eller den Bøde, og saa kan vedkommende sige ja, om han vil, og nej, om han vil. Ja, det kan jo være, at det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn har en saa overordentlig Tillid til Politiet, at han mener, at det altid vil gaa frem paa denne Maade, men jeg tror ikke, man kan sige, at en saadan Tillid til Politiet er almindelig, navnlig ikke her i Kjøbenhavn, og jeg tror ikke, man kan gøre Regning paa, at det, at man forandrer Ordet „Bødepaalæg“ til „Forelæg“, skulde medføre nogen væsentlig Forandring i Politiets Optræden. Dette Ord, som her føjes ind, og som skulde mildne Lovforslaget en hel Del, modvirkes jo gennem andre Ændringer, som det ærede Udvalg har stillet, saaledes Ændringen under Nr. 5, som gaar ud paa, at der ikke mere skal være Tale om, at den Person, der har været Genstand for dette Forelæg fra Politiets Side, skal have Tid til først at betænke sig, men at han skal svare straks, om han vil gaa ind paa at erlægge Bøden eller ikke — det kan Politiet i alt Fald forlange. Yderligere staar der i den ny § 3, Ændring Nr. 7, at Forelægget har samme Virkning som en Dom i Henseende til Pligten til Bødens Erlæggelse og Afsoning o. s. v. Det forekommer mig, at disse Ændringer modvirke den Mildning af Lovforslaget, som jeg ikke tvivler om, at det ærede Udvalg har tilsigtet. Det gør jo, at det mere og mere kommer til at se ud, som om Politiet skal have en Myndighed til at ikende en vis Bøde, som vedkommende mange Gange vil finde sig beføjet til at gaa ind paa. Jeg maa først bemærke, at det forekommer mig, at det ærede 4de